Dosarul nr.2-761/24
2-24004713-12-2-10012024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

11 septembrie 2024 mun.Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru – Andrei Ojoga, examinând *în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă*, cererea de chemare în judecată depusă de SRL PFB Legal Consulting împotriva lui Igor Movileanu privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La 29 decembrie 2023, SRL PFB Legal Consulting prin intermediul avocatului său a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Movileanu, solicitând încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Potrivit fișei de repartizare din 10 ianuarie 2024, cererea a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului Andrei Ojoga.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 ianuarie 2024, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 ianuarie 2024, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare, în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă.

Argumentele participanţilor la proces

În susținerea cererii depusă de SRL PFB Legal Consulting s-a indicat că, la 31 octombrie 2018 între OCN Sebo Credit SRL în calitate creditor și Igor Movileanu în calitate de debitor a fost încheiat contractul de credit nebancar nr.*****.

Obiectul contractului constituia acordarea de către creditor către debitor a sumei de 11 000 lei cu titlu de credit.

Eliberarea creditului în numerar se confirmă prin copia bonului de serviciu.

Debitorul nu și-a executat obligațiile asumate în temeiul contractului de credit, fapt ce presupune încălcarea condițiilor de restituire a creditului și a plăților aferente.

Conform art.774 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art.858 alin.(1) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar alin.(2) prevede că obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art.1763 alin.(1) Cod civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobînzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o

creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții.

Conform art.1765 Cod civil, în afară de dobândă, părțile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

Totodată, conform dispozițiilor speciale ale creditului a fost prevăzută o penalitate de întârziere în mărime de 1% per zi.

Prevederi similare se regăsesc și în informația precontractuală în care este stipulat că: „În caz de încălcare a termenului de plată veți fi penalizat cu penalitate de întârziere 1,0% pe zi, aplicată sumelor restante dacă există".

Conform art.947 alin.(1) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate), iar alin.(3) prevede că, penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate, inclusiv sub forma unei dobânzi de întârziere.

În acord cu normele citate supra solicită încasarea unei penalități în mărime de *0* lei ceea ce constituie calculul penalității pentru doar 100 zile, reieșind din următorul calcul: 11 000 lei x 1% x 100 zile = 11 000 lei; 22 000 lei – 11 123 lei = 10 877 lei.

Totodată, se menționează că pârâtul Igor Movileanu a efectuat achitări în sumă totală de 11 123 lei.

În coroborarea normelor citate, pârâtul Igor Movileanu urmează a fi obligat la achitarea împrumutului restant, în valoare totală de 10 877 lei, formată din: corp credit – 10 877 lei; penalitate - 0,00 lei.

Reieşind din cele expuse solicită admiterea prezentei cereri de chemare în judecată.

Partea pârâtă nu a prezentat instanței referință pe marginea litigiului respectiv.

Acțiunea a fost acceptată în procedura scrisă (*f.d.27-28 verso*), care se examinează fără prezența participanților la proces, conform art.276^2 Cod de procedură civilă.

Partea reclamantă a fost notificată despre examinarea cauzei în procedura scrisă *(f.d.30)*.

Părții pârâte i-a fost expediată, la adresele cunoscute instanței (mun.Chișinău, str.*****; mun.Chișinău, *****), copia acțiunii cu toate anexele, însă corespondența a fost returnată de factorul poștal terestru cu mențiunea *nereclamat* (f.d.34-37, 40-41).

Totodată, a fost efectuată telefonogramă la numerele de telefon cunoscute (*****), indicate de către partea pârâtă în înscrisurile care sunt atașate la cererea de chemare în judecată, însă apelurile telefonice au fost recepționate de către persoane terțe care au declarat că nu mențin legătura cu acesta.

În acest sens, judecătorul relevă că prin nereclamarea corespondenței partea pârâtă nu și-a valorificat dreptul și nu a depus referința la cererea de chemare în judecată, din care considerent, ținând cont de prevederile legale, soluționarea cererii de chemare în judecată a avut loc în baza materialelor anexate la dosar.

Faptul că partea pârâtă refuză să primească corespondența sau omite să se prezinte la oficiul poștal pentru a ridica corespondența, este imputabil exclusiv acesteia, or nu poate să-i fie transmisă corespondența în mod silit. Astfel, ținând cont de Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1457 din 30 decembrie 2016, judecătorul a apreciat posibil de a examina cauza, or *trimitere nereclamată* reprezintă o trimitere poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.

Respectiv judecătorul a examinat cauza reieșind din art.22 alin.(4) lit.b) Cod civil, prin care notificarea se consideră ajunsă la destinatar când este predată la adresa lui poștală.

Aprecierea judecătorului

Examinând unipersonal cauza în procedură scrisă, cercetând materialele cauzei, în raport cu norma legală aplicabilă speţei, judecătorul consideră acţiunea neîntemeiată şi pasibilă de a fi respinsă din următoarele considerente.

În conformitate cu art.276^2 alin.(1) Cod de procedură civilă, *dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.*

Inițial se va remarca faptul că raporturile juridice între părți au apărut în temeiul contractului de împrumut nr.***** din 31 octombrie 2018.

Potrivit art.8 alin.(1) și alin.(2) lit.a) Cod civil, în redacția până la 01 martie 2019 *(art.9 alin.(1) și alin.(2) lit.a) Cod civil - în redacția după 01 martie 2019),* drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

În acord cu art.9 alin.(1) din Codul civil, în redacția până la 01 martie 2019 *(art.10 alin.(1) Cod civil - în redacția după 01 martie 2019),* persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Conform art.512, art.513 alin.(1), art.514, art.572 alin.(2) Cod civil, în redacția până la 01 martie 2019 *(art.774, art.775 alin.(1), art.776 și art.858 alin.(2) Cod civil - în redacția după 01 martie 2019), în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi. Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri. Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile*

legii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

În temeiul art.867 alin.(1) Cod civil, în redacția până la 01 martie 2019 *(art.1242 alin.(1) Cod civil - în redacția după 01 martie 2019)*, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

La rândul său, art.871 alin.(1) din Codul civil, în redacția până la 01 martie 2019 *(art.1247 alin.(1) Cod civil - în redacția după 01 martie 2019)* stabilește că *împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract.*

Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei, s-a constatat că la 31 octombrie 2018, între OCN Sebo Credit SRL și Igor Movileanu a fost încheiat contractul de împrumut nr.*****.

Potrivit Anexei nr.***** din 22 aprilie 2019 la contractul de credit nr.***** din 31 octombrie 2018, s-a stabilit că OCN Sebo Credit SRL a acordat lui Igor Movileanu, un împrumut în mărime de 11 000 lei, care urma a fi restituit de către acesta din urmă până la 22 aprilie 2020 cu costurile aferente conform graficului rambursării indicat în contractul de împrumut (f.d.7-10 verso).

Judecătorul reține că, potrivit copiei autentificate a bonului de plată nr.***** din 22 aprilie 2019, eliberată de OCN Sebo Credit SRL, se confirmă transmiterea către Igor Movileanu a sumei de 11 000 lei, în baza contractului de împrumut nr.***** (f.d.11).

Potrivit actului de predare-primire a creanței semnat în temeiul contractului de cesiune a creanțelor din 31 mai 2021, OCN Sebo Credit SRL a cedat în favoarea SRL PFB Legal Consulting drepturile și obligațiile ce reies din contractul de împrumut nr.***** încheiat între OCN Sebo Credit SRL și Igor Movileanu (f.d.13-15).

Totodată se reține că reieșind din conținutul cererii de chemare în judecată partea reclamantă SRL PFB Legal Consulting a indicat faptul că partea pârâtă a efectuat achitări în sumă de 11 123 lei.

La fel a indicat că potrivit dispozițiilor speciale ale creditului a fost prevăzută o penalitate de întârziere în mărime de 1% per zi, respectiv fiind prezentat calculul pentru perioada 20 iunie 2022 – 30 septembrie 2022 (11 000 lei suma creditului x 1% x 100 zile = 11 000 lei).

Respectiv, dat fiind faptul că partea pârâtă a efectuat achitări în sumă de 11 123 lei, solicită încasarea sumei de 10 877 lei cu titlu de corp credit ((22 000 lei (suma creditului + suma penalității) – 11 123 lei suma achitată)).

În conformitate cu prevederile art.947 alin.(1) Cod civil, *clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun.*

Potrivit pct.4.2.1 din contractul de împrumut, în cazul în care debitorul încalcă termenul de plată, debitorul va trebui să plătească penalitatea de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, calculată ca procent stipulat în dispozițiile speciale aplicat sumei restante din credit, dobânzii creditului și remunerațiilor contractuale (dacă este cazul) începând

din prima zi după termenul de plată și până la plata totală a tuturor sumelor restante în baza contractului. Penalitatea de întârziere este calculată de creditor pentru zilele de restanță a debitorului, dar cel mult până la 100% din suma oferită de credit (f.d.10).

În conformitate cu prevederile contractului de împrumut (dispoziții speciale ale creditului), în cazul în care debitorul încalcă termenul de plată, debitorul va trebui să plătească penalitatea de întârziere pe zi 2,5% (f.d.9).

Astfel, judecătorul reține că, partea reclamantă a indicat că penalitatea constituie 11 000 lei (11 000 lei suma creditului x 1% x 100 zile = 11 000 lei) pentru perioada 20 iunie 2022 – 30 septembrie 2022, deși penalitatea conform dispozițiilor speciale ale contractului este de 2,5%, or nu a fost prezentat un calcul desfășurat în acest sens.

Totodată, se reține că clauzele contractului de împrumut stipulează și o penalitate fixă în mărime de 100 lei (pct.4.2.2.1); 200 lei (pct.4.2.2.2) și 800 lei (pct.4.2.2.3).

Prin urmare, în speță, partea reclamantă nu a prezentat un grafic al achitării sumei de 11 123 lei de către partea pârâtă, ceea ce creează o confuzie în calcularea corectă a penalității, ținând cont de regulile stabilite de însăși partea reclamantă.

În conformitate cu prevederile art.1069 Cod civil, clauza propusă de una dintre părți nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influențeze conținutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. Dacă una dintre părți propune celeilalte părți să selecteze din mai multe clauze, clauza nu se consideră negociată individual doar pentru că cealaltă parte a selectat din clauzele propuse. Dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată individual. În contractul dintre un profesionist și un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terț au fost propuse de către profesionist. Faptul că anumite aspecte ale unei clauze sau o anumită clauză au fost negociate individual nu exclude aplicarea dispozițiilor prezentului capitol pentru restul contractului. Clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicând diferite părți și care nu a fost negociată individual.

Conform art.1070 Cod civil, clauzele propuse de către o parte care nu au fost negociate individual pot fi invocate față de cealaltă parte doar dacă cealaltă parte le-a cunoscut sau dacă partea care le-a propus a luat măsuri rezonabile pentru a atrage atenția celeilalte părți asupra lor la momentul încheierii contractului sau înainte de aceasta. Dacă contractul se încheie prin mijloace electronice, partea care propune clauze care nu au fost negociate individual le poate invoca față de cealaltă parte doar dacă ea le-a făcut disponibile celeilalte părți în formă textuală. În sensul alin.(1), nu se consideră că consumatorului i s-a atras atenția în mod suficient asupra clauzelor doar pentru că în înscrisul contractual există o trimitere la acele clauze, chiar dacă el a acceptat textul.

Judecătorul reiterează că la stabilirea penalității contractuale, partea reclamantă urma să țină cont de prevederile legale mai sus arătate, ceea ce la caz nu s-au respectat, aceasta fiind una disproporțională în raport cu sumele creditului acordat.

Or, este evident că, suma penalității solicitată de SRL PFB Legal Consulting este una exagerată față de limitele legale.

Prin urmare, se constată caracterul abuziv al clauzelor contractuale din contractul de împrumut nr.***** din 31 octombrie 2018, ce prevăd încasarea penalității.

Or, clauza abuzivă constituie clauza contractuală care, nefiind negociată în mod individual cu consumatorul, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, creează, în detrimentul consumatorului, contrar cerințelor de bună-credință, un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligațiile părților care decurg din contract.

Astfel, judecătorul evidențiază că o clauză contractuală nefiind negociată în mod individual cu consumatorul este abuzivă în cazul în care creează, contrar cerinţelor de bună-credinţă, prin ea însăşi sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor care decurg din contract.

În acest sens, se consideră întotdeauna că o clauză nu a fost negociată individual atunci când a fost inclusă de către comerciant în prealabil şi, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influenţa conţinutul ei.

Caracterul abuziv al unei clauze contractuale se evaluează luându-se în considerare natura bunurilor sau a serviciilor pentru care s-a încheiat contractul şi raportându-se, în momentul încheierii lui, la toate circumstanţele care însoţesc încheierea şi la toate clauzele contractului sau ale unui alt contract de care acesta depinde.

În conformitate cu prevederile art.328 din Codul civil, *nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are interes născut şi actual. Instanța de judecată o invocă din oficiu. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părți a actului lovit de nulitate. Acțiunea în constatare a nulității absolute este imprescriptibilă*.

Potrivit art.334 din Codul civil, *actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sunt nule dacă legea nu prevede altfel.*

Potrivit prevederilor art.329 alin.(1) și (2) Cod civil, *în contractele cu consumatorii sînt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se derogă de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecţie). Nulitatea de protecţie operează doar în măsura în care avantajează consumatorul.*

În circumstanțele relevate și în contextul normelor de drept enunțate supra, în lipsa probelor precum, că clauza cu privire la încasarea penalității din contractul de împrumut nr.***** din 31 octombrie 2018 a fost negociată, fiind dimpotrivă stabilită crearea în detrimentul consumatorului, contrar cerințelor de bună-credință, a unui dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligațiile părților care decurg din contract, judecătorul constată caracterul abuziv al clauzelor contractuale din contractul de împrumut nr.***** din 31 octombrie 2018, ce prevăd încasarea penalității (pct.4.2.1, 4.2.2.1, 4.2.2.2, 4.2.2.3).

Luând în considerație faptul că, partea pârâtă a efectuat achitări în sumă de 11 123 lei, se atestă că suma datoriei de 11 000 lei a fost achitată integral de către Igor Movileanu.

Reieșind din circumstanțele și probele reținute, judecătorul consideră că se atestă temei de drept din prisma cadrului legal indicat supra, prin care să fie respinsă cerința

înaintată de partea reclamantă privind încasarea datoriei în mărime de 10 877 lei calculată conform contractului de împrumut nr.***** din 31 octombrie 2018, ca fiind neîntemeiată.

Referitor la cerințele privind încasarea taxei de stat în sumă de 326 lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1 000 lei, acestea urmează a fi respinse deoarece sunt subsecvente cerinței privind încasarea datoriei.

În conformitate cu art.98 alin.(1), (2) și (4) Cod de procedură civilă, *cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În caz de respingere a acţiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanţă, precum şi taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. Prin hotărîre judecătorească, decizie a instanţei de apel sau decizie a instanţei de recurs se dispune în mod obligatoriu încasarea cheltuielilor suportate de instanţa de judecată de la partea care a pierdut procesul. Cuantificarea acestora se face conform unei metodologii aprobate prin hotărîre de Guvern. Dacă procesul a încetat conform art.265 lit.a), b), e) şi h) sau cererea a fost scoasă de pe rol conform art.267 lit.a), d)–h), k) şi k[1]) prin încheierea respectivă, instanţa dispune în mod obligatoriu încasarea cheltuielilor suportate de instanţa de judecată de la reclamant*.

Potrivit art.90 lit.c) Cod de procedură civilă, *din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată.*

Potrivit corespondenței expediată în adresa părții pârâte, manifestată prin avizele de recepție atașate la materialele cauzei, cheltuielile de judecată constituie 46,80 lei, sumă ce urmează a fi încasată de la partea reclamantă la bugetul de stat cu titlu de cheltuieli suportate de instanța de judecată în legătură cu soluționarea cauzei.

În conformitate cu art.276^2-276^4, art.238-241, art.243 Cod de procedură civilă,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Se încasează de la SRL PFB Legal Consulting (*IDNO* *****) în beneficiul statului suma de 46,80 lei (*patruzeci și șase lei, optzeci bani*) cu titlu de cheltuieli suportate de instanța de judecată în legătură cu soluționarea cauzei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecător (*semnătură*) Andrei Ojoga

Copia corespunde originalului,

Judecător *Andrei Ojoga*